

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Moniky Vackové a soudkyň JUDr. Gabriely Kučerové a JUDr. Aleny Hrdličkové ve věci žalobce **MUDr. Petra Š.**, narozeného xxx, bytem xxx, zastoupeného JUDr. Marií Mertovou, advokátkou se sídlem Riegrova 229, 430 01 Chomutov, proti žalované **Ivě R.**, IČ xxx, sídlem K Hrnčírům 19, 149 00 Praha - Šeberov, zastoupené JUDr. Ing. Karin Luftmanovou, advokátkou se sídlem Dušní 10, 110 00 Praha 1 o zaplacení částky 60.000,- Kč s příslušenstvím oproti vydání koně a zaplacení nákladů za ustájení, o odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25. 7. 2014, č.j. 60 C 139/2013 – 138

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích I, II, III a IV **potvrzuje.**
- II. Žalovaná **je povinna** nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 13.440,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.
- III. Žalovaná **je povinna** nahradit státu náklady řízení ve výši 1.659,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud I. stupně vyhověl žalobě a uložil žalované vrátit žalobci částku 60.000,- Kč s příslušenstvím oproti vydání koně Xxx (I. výrok) a zaplatit mu také částku 72.450,- Kč za jeho ustájení (II. výrok). Dále uložil žalované nahradit žalobci náklady řízení ve výši 67.100,- Kč (III. výrok) a státu nahradit náklady řízení ve výši 1.604,- Kč (IV. výrok). Žalobci bylo uloženo zaplatit státu soudní poplatek ve výši 3.620,- Kč (V. výrok).

Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že účastníci uzavřeli dne 5. 9. 2012 kupní smlouvu, kterou žalovaná prodala žalobci koně Xxx za cenu 60.000,- Kč za účelem sportovního využití a v pozdějším věku, po absolvování výcviku, k terapeutickému ježdění. Kůň byl prodáván jako valach s tím, že si žalovaná vymínila v kupní smlouvě poznámku, že po převozu do nového místa může nějakou dobu hřebčít, což zdůvodnila tím, že kůň byl před nedávnou

dobou kastrován a bude poprvé měnit místo pobytu. Průkaz koně, který měl být dodán současně se zvířetem, byl žalobci předán až dodatečně. Žalovaná deklarovala před uzavřením smlouvy, že se jedná o krotkého valacha, vhodného k dětem. Po převozu do nové stáje začal poník hřebčít, vykazoval silné pudové chování v přítomnosti jiných koní. Žalobce to nejprve přičítal stresu způsobenému převozem do nového prostředí. Když toto chování neustupovalo a žalovaná žalobci až po převozu koně sdělila, že byl kastrován na klinice přes dutinu břišní, pojal žalobce podezření, že kůň je stále hřebcem. Nechal provést krevní test, kterým byla zjištěna pozitivní hodnota testosteronu. Žalobce proto dne 21. 9. 2012 od smlouvy odstoupil a požadoval vrácení peněz oproti vydání koně.

Soud I. stupně ve věci rozhodoval dle dosavadních právních předpisů dle § 3028 odst. 3 nového občanského zákoníku, tedy zejména dle obchodního zákoníku (dle dohody účastníků podle § 262 odst. 1 obch. zák.) platného a účinného do 31. 12. 2013. Smlouvu účastníky uzavřenou posoudil jako smlouvu kupní podle § 409 a násl. obch. zák. Žalobce od smlouvy dle § 436 odst. 1 písm. d) a 2 obch. zák. odstoupil pro její porušení podstatným způsobem (§ 345 odst. 2 obch. zák.). Obě strany si v důsledku zániku smlouvy jsou dle § 351 odst. 1, 2 obch. zák. povinny vrátit vše, co si poskytly, u peněžitého plnění i s úroky dle § 502, strana, která od smlouvy odstoupila, má nárok i na úhradu nákladů s tím spojených. Soud I. stupně uzavřel, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že kůň není valachem, což žalovaná už při jeho prodeji věděla, jestliže již od počátku vzniku problémů nabízela žalobci možnost reoperace. Úmyslem žalobce byla jednoznačně koupě valacha. To, že kůň valachem není, posoudil soud I. stupně jako porušení smlouvy podstatným způsobem, neboť žalobce by ke koupi nepřistoupil, pokud by věděl, že kůň je hřebcem. Žalobce od smlouvy odstoupil listinou doručenou žalované dne 21. 9. 2012, která byla sice označena jako "dohoda", ale soud I. stupně ji přesto posoudil jako odstoupení od smlouvy. Žalobce je (právní) laik, z obsahu listiny je patrné, že jí hodlal od smlouvy odstoupit. Popsal v ní jasně závadové chování koně, obavu, že nejde o valacha. Ve stejném duchu se nesla i předchozí e-mailová komunikace mezi stranami. Poprvé byly pochybnosti ohledně toho, zda je kůň valach, vzneseny žalobcem již druhý den po převzetí koně, t.j. 7. 9. 2012. Úrok z prodlení byl žalobci přiznán dle § 369 odst. 1 obch. zák. ode dne 1. 11. 2012, což je den následující po dni 31. 10. 2012, který byl určen žalobcem pro vrácení kupní ceny. Náklady na ustájení koně byly žalobci přiznány dle § 436 odst. 4 obch. zák., a to ve výši odpovídající dohodnuté denní odměně za ustájení ve výši 150,- Kč (smlouva o ustájení byla uzavřena dle § 724 a násl. obč. zák.) vynásobené počtem dní v období od 1. 11. 2012 do 26. 2. 2014. Výrok o nákladech řízení soud I. stupně odůvodnil s odkazem na ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., v řízení úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů za soudní poplatek 6.620,- Kč a za zastoupení advokátem za 9 úkonů právní služby podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. á 6.420,- Kč s připočtením 9 tzv. režijních paušálů. Státu byly vůči neúspěšné žalované přiznány dle § 148 odst. 1 o.s.ř. náklady za svědečné MVDr. Hyksy.

Proti rozsudku soudu I. stupně (proti výrokům I - IV) se žalovaná včas odvolala. Soudu I. stupně vytýká, že nepřihlédl k řadě jejích tvrzení. Například nijak nezohlednil, že tvrdila, že předem manželku žalobce upozorňovala na to, že kůň není pro ni vhodný. Žalovaná také nikdy neuváděla, že byl kůň operován normálně, vždy tvrdila, že byl operován v břišní dutině na klinice. Soud také nezval v úvahu její námitku o tom, že nebyla přítomna odběru vzorku krve ani moči koně, z nichž byla zjišťována přítomnost pohlavních hormonů a že tedy tyto důkazy nejsou průkazné. Nebyly provedeny důkazy předložené žalovanou, konkrétně znalecký posudek č. 146/2014, kde se znalec vyjadřoval k chování předmětného koně v novém prostředí a zaobíral se i obecnými poznámkami k sexuálnímu chování hřebců a valachů. Nebyl proveden ani znalecký posudek č. 145/2014, který se zabývá změnou barvy předmětného koně v důsledku přibývajících věku. Xxx se narodil téměř hnědý a dnes v osmi letech je prakticky bílý. V tomto případě se mělo jednat o důkaz k vyjádření MVDr. Hyksy,

který uvedl, že kastroval v roce 2010 hnědého kryptorchida. Soud také nevyslechl svědky Veroniku R. a MVDr. H., kteří mohli vypovídat o okolnostech jednání mezi stranami před uzavřením smlouvy a také o tom, že kůň byl v Pardubicích kastrován. O tom, že kastrace proběhla řádně, neměla žalovaná až do telefonátu žalobcovy manželky žádné pochybnosti. Soud I. stupně rovněž podle žalované z výpovědi žalobcovy manželky vyvodil, že ji žalovaná před koupí ujišťovala o tom, že kůň byl kastrován teprve nedávno, což však žalovaná nikdy neuváděla a netvrdila ani, že by kůň měnil prostředí poprvé. Kupní smlouva neobsahuje pohlaví koně ani to, že má jít o koně krotkého, je zde uvedeno, že je kůň prodáván pro sportovní využití. To, že je kůň valach, nebylo v době prodeje ani v jeho průkazu. Soud se nevypořádal s výpovědí svědkyně J., cvičitelky koně, podle níž chování je závislé na tom, jak je pracovní vytižen a jak je živěný. Je totiž možné, že chování koně nemusí být hřebčením, ale spíše "zlobením" v důsledku nevybité energie a nepoměrem mezi energetickým příjmem a výdejem koně. Nesprávně byly podle žalované vyhodnoceny i videozáznamy chování koně, z nichž nelze zjistit, zda jeho reakce na klisny nebo jiné koně jsou reakce sexuální či stresové z neznámých zvířat, případně ze setkání se známými zvířaty, které dlouho neviděl. Žalovaná vytýká soudu I. stupně, že nesprávně zjistil skutkový stav, když nemá postaveno najisto, zda je kůň valach či hřebec, a přesto uzavřel, že valachem není a zda jeho chování je skutečně hřebčením nebo projevem nevhodného krmného a pracovního režimu a zacházení s ním. Nesprávně bylo také právní posouzení věci, když skutečnost, že kůň není valachem, zhodnotil soud jako podstatné porušení smlouvy, ačkoliv smlouva pohlaví koně nezmiňuje a valach není synonymem mírného a zvladatelného koně. Na hřebčení byl žalobce před prodejem upozorněn. Nesprávně bylo také uzavřeno, že žalobce od smlouvy platně odstoupil, když žalovaná, která je také laikem, považovala listinu, kterou jí doručil žalobce, za návrh dohody, na který nemohla s ohledem na nepravdivost řady tvrzení přistoupit a když nebylo zjištěno, zda poník skutečně hřebčí nebo jeho chování způsobil žalobce zacházením s ním. Žalovaná namítla také nesprávnou výši přiznaných úroků z prodlení, když již od 1. 10. 2012 byla repo sazba České národní banky pouze 0,25%, takže zákonný úrok z prodlení by měl činit pouze 7,25% ročně. Navrhla, aby byl rozsudek soudu I. stupně změněn a žaloba zamítnuta, případně aby byl zrušen a věc vrácena k doplnění dokazování soudu prvního stupně.

Žalobce ve svém vyjádření uvedl, že bylo nepochybně prokázáno, že žalovaná mu namísto koně, který měl být vykastrovaným krotkým valachem, prodala kryptorchidního hřebce se silně vyvinutým dominantním hřebčím pudovým chováním, zcela nevhodného k malým dětem. Zopakoval, že ke koupi koně byl přemlouván, byl pod tlakem, když mu žalovaná tvrdila, že potřebuje prodat aspoň jednoho koně, aby mohla žít ostatní. O možném dočasném hřebčeni se žalovaná zmínila až při podpisu smlouvy, tento údaj ve smlouvě prezentovala jako formalitu. Na žalobcův přímý dotaz žalovaná vrozený kryptorchismus koně popřela, břišní operaci gonád poprvé připustila až po jeho prodeji. O tom, že kůň není valachem, což bylo žalovanou při prodeji deklarováno a což je také uvedeno v jeho průkaze, svědčí objektivně oba provedené testy, tedy stimulační HCG test a vyšetření steroidů estronsulfátu v moči. Ve smlouvě uvedené „dočasné“ hřebčení trvá již více než 2 roky a evidentně nesouvisí s krmným a pohybovým režimem, je přirozeným hormonálně řízeným chováním hřebce, které je samozřejmě odlišně intenzivní u různých hřebců. U Xxx je jeho intenzita natolik vysoká, že znemožňuje jeho bezpečné využívání dětmi. Žalobce má za to, že soud I. stupně zjistil správně skutkový stav, který také správně právně posoudil. Důkazy, které soud neprovedl, považuje také žalobce za nadbytečné. Žalované dcera Veronika například se nikdy nezúčastnila žádného jednání týkajícího se prodeje předmětného koně, do komunikace se zapojila až po prodeji tak, že e-mailem zaslala informace o jeho kastraci. Žalobce navrhl, aby byl rozsudek soudu I. stupně potvrzen.

Odvolací soud věc projednal podle § 212 a přezkoumal podle § 212a o.s.ř. napadené rozhodnutí soudu prvního stupně. Postupoval přitom v souladu s čl. II, odst. 2 přechodných ustanovení k zákonu č. 293/2013 Sb., jímž byl s účinností od 1. 1. 2014 změněn občanský soudní řád, podle občanského soudního řádu (o.s.ř.) ve znění účinném do 31. 12. 2013. Práva a povinnosti účastníků, která jsou předmětem sporu, vznikla do 31. 12. 2013, odvolací soud je proto (stejně jako soud prvního stupně) posuzoval v souladu s ustanovením § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., (nového) občanského zákoníku podle dosavadních právních předpisů, tj. podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen obch. zák.) a zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (obč. zák.).

Odvolání není důvodné.

Soud I. stupně provedl dokazování v odpovídajícím rozsahu, ze svých skutkových zjištění učinil o skutkovém stavu závěr, s nímž se odvolací soud poté, co zčásti zopakoval, zčásti doplnil dokazování, ztotožnil. Odvolací soud sdílí názor soudu I. stupně na charakter uzavřené smlouvy, ztotožňuje se s ním i v tom, že jejím předmětem měla být koupě valacha. Tato skutečnost vyplývá, mimo dalších okolností (zmínka o pochybnosti o tom, že kůň je valachem již v prvním e-mailu ze dne 7. 9. 2012, tedy dva dny po jeho převzetí žalobcem), přímo ze smlouvy samotné. V ní není sice výslovně pohlaví koně uvedeno, lze si však jen těžko představit, že by žalovaná ve smlouvě upozornila na dočasné hřebčení, kdyby bylo žalobci jako kupujícímu lhostejné, zda je kůň hřebcem či valachem a kdyby mu nebyl jako valachem žalovanou prezentován. Pro posouzení věci přitom není rozhodné, kdo konkrétně si vymínil, aby tato poznámka ve smlouvě byla uvedena. U hřebce by však nepochybně taková poznámka zcela postrádala smyslu, neboť je jasné, že hřebec hřebčí. Odvolací soud rovněž sdílí závěr soudu I. stupně o tom, že kůň není valachem. Tato skutečnost vyplývá z laboratorních testů, které vykazují extrémně vysokou hladinu testosteronu (za negativní hodnotu se považuje hladina testosteronu do 40 pg/ml v prestimulačním vzorku, přičemž Xxx měl hodnotu 607,4 pg/ml, po stimulaci byla hodnota 1620,4 pg/ml). O tom, že je stále hřebcem, není pochyb ani po doplnění dokazování dalším výsledkem MVDr. Bučkové, která prováděla stimulační test a odebírala vzorek moči k jeho zkoumání v laboratoři v Rakousku. Svědkyně nemá na věci žádný zájem, o její výpovědi nemá odvolací soud důvod pochybovat. Z její výpovědi odvolací soud zjistil, že zkoumány byly vzorky odebrané předmětnému koni a že výsledky zkoumání jednoznačně prokazují, že jeho kastrace nebyla provedena řádně a že kůň je stále hřebcem. K prokázání pohlaví koně nebylo třeba provádět další důkazy, které soud I. stupně správně jako nadbytečné zamítl.

Odvolací soud se ztotožňuje se soudem I. stupně také v tom, že vada pohlaví koně je podstatným porušením smlouvy. Je zřejmé, že jako valach byl kůň žalobci prezentován. Pokud by žalobce věděl o tom, že kůň není valach, nekoupil by ho. Odvolací soud sdílí též názor soudu prvního stupně, že žalobce od smlouvy platně odstoupil listinou nazvanou "Odstoupení od koupě koně v zákonné lhůtě do 6 týdnů od převzetí koně dohodou stran" podle § 436 odst. 1 písm. d) obch. zák. Smlouva zanikla dnem, kdy bylo odstoupení doručeno žalované, t.j. dnem 21. 9. 2012. Žalobce měl již dříve snahu se s žalovanou dohodnout (žalovaná dokonce předtím několikrát dokonce sama žádala vrácení poníka s tím, že vrátí kupní cenu), nabídl jí i vrácení kupní ceny ve splátkách. V uvedené listině je zcela zřetelně projevena žalobcova vůle smluvní vztah ukončit a jsou zde uvedeny důvody, pro které žalobce již na dalším trvání smlouvy nemá zájem. Mezi těmito důvody je silné hřebčí dominantní chování, které vedlo kupujícího k obavám, zda se skutečně jedná o valacha, jak mu bylo prodávající deklarováno.

V odstoupení žalobce žalované navrhl dva možné termíny a způsoby úhrady, buď platbu celé částky najednou na účet do 25. 9. 2012 a poté vrácení koně do 3 dnů, nebo platbu v hotovosti přímo namísto oproti vrácení koně do 28. 9. 2012. V pozdější výzvě k navrácení vzájemného plnění ze dne 9. 10. 2012 ji vyzval k vrácení částky 60.000,- Kč do 31. 10. 2012. V prodlení se žalovaná ocitla dne 1. 11. 2012. Dle § 369 odst. 1 obch. zák. je-li dlužník v prodlení s plněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského. Dle vládního nařízení č. 142/1994 Sb., ve znění účinném od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2013 výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů. V projednávaném případě tedy jde o výši repo sazby platné ke dni 30. 6. 2012, která činila 0,5%.

Z uvedeného plyne, že rozhodnutí soudu I. stupně, jímž byla uložena povinnost zaplatit žalobci kupní cenu oproti vrácení poníka, je správné, správně bylo přiznáno též příslušenství žalované částky i jeho výše. Správnými shledal odvolací soud i rozhodnutí o povinnosti zaplatit žalobci náklady za ustájení koně. Žalobce smlouvou uzavřenou mezi ním jako objednatel a Podkrušnohorským zooparkem Chomutov, příspěvkovou organizací jako poskytovatelem, prokázal, že po dobu, kdy byl poník v tomto zooparku ustájen (1. 11. 2012 - 26. 2. 2014, t.j. 483 dní), činila výše ceny ustájení 150,- Kč denně. Na náklady ustájení má žalobce nárok dle § 436 odst. 4 obch. zák., neboť žalobci vznikla uhrazením nákladů škoda v žalované výši (483 x 150 = 72.450,- Kč). Správnými jsou i výroky o vzájemné náhradě nákladů řízení a povinnosti žalované uhradit náklady státu. Rozsudek soudu I. stupně byl proto jako věcně správný ve všech napadených výrocích dle § 219 o.s.ř. potvrzen.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 a § 211 o.s.ř., byly přiznány úspěšnému žalobci, který vynaložil náklady na zastoupení advokátem, který vykonal v odvolacím řízení dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast na jednání před odvolacím soudem dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu) po 6.420,-Kč, k nimž byly připočteny dva tzv. režijní paušály po 300,- Kč.

O náhradě nákladů státu bylo rozhodnuto dle § 148 odst. 1 o.s.ř. a § 211 o.s.ř. V odvolacím řízení neúspěšné žalované bylo uloženo nahradit státu náklady, které vznikly vyplacením svědečného svědkyni MVDr. Bučkové ve výši 1.659,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců ode dne jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, a to za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání (§ 237 - § 238a) o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen odvolací soud.

V Praze dne 21. dubna 2015

JUDr. Monika Vacková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Petra Valtrová